

PRENUMERARA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatki poranne przyjmowaną być nie może.

Dzień:	Władysława K. W.	Wschód słońca o godzinie	3 minut 41.
Piątek:	Ireneusza B. M.	Zachód " " " "	8 " 23.
Sobota:	Piotra i Pawła A.	Długość dnia godzin	16 " 42.
Niedziela:	Emilji i Lucyny P.	Ubyło " " " "	0 " 0.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Dzień:	Władysława K. W.	Wschód słońca o godzinie	3 minut 41.
Piątek:	Ireneusza B. M.	Zachód " " " "	8 " 23.
Sobota:	Piotra i Pawła A.	Długość dnia godzin	16 " 42.
Niedziela:	Emilji i Lucyny P.	Ubyło " " " "	0 " 0.

Wschód księżycy o godzinie	3 minut 8 r.
Zachód " " " "	7 " 37 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp	1 cali 4.
Dzisiaj o godzinie 4-ej rano ciepła	8° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz gromontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Poniedziałek:	Toodoryka Kapłana.
Wtorek:	Nawiedzenie N. M. P.
Środa:	Heljodora B.
Czwartek:	Józefa Kalasantego.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Władysława, jutro Zbroisława.

Wystawy: Wystawa pracy kobiet. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. — od 10-ej rano do wieczora.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krakowsk.-Przedm. № 15 — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy Świat 56 — od 10-ej rano do 6-ej po południu.)

Teatra: Le t n i: dziś „Bal maskowy” (występ gościnny panny Anny Soffritti i p. Pizzorni), jutro „Mąż i żona”, „Stary jegomość” i „Partja winta”; — N o w y: dziś „Nitouche”, jutro „Bettina”. (8 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 128 kop. 73. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata skuteczniejsza od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po połud.)

Roczne zebranie.

W nieobecności prezesa, barona Bruininga, posiedzenie wczorajsze Towarzystwa opieki nad zwierzętami, zagalił wiceprezes Rawicz i zaprosił na asesorów: pp. dr. Przystańskiego i Wambacha, a na sekretarza p. Karola Nowodworskiego.

Odczytano sprawozdanie...

Pomimo mnóstwa trudności, założono ambulatorjum dla porady zwierząt, która wydaje już pożądane skutki, a w ciągu kilku miesięcy roku sprawozdawczego udzielono porad 185 zwierzętom.

W sprawie psów Towarzystwo rozwinęło wielką działalność.

Staraniem Towarzystwa zniesiono kagańce, następnie zajęto się sprawą lepszego przewozu psów kolejami żelaznymi.

Odośne odezwy znalazły już skutek; na kolei terespolskiej, urządzono już odpowiednie klatki, zarządy innych dróg oświadczyły zamiar wprowadzenia żądanych ulepszeń, z wyjątkiem kolei wiedeńskiej, która odezwe Towarzystwa zostawiła bez żadnej odpowiedzi.

Z powodu użalań się członków, na wsi zamieszkałych, na psy wiejskie, niszczące zwierzynę, Towarzystwo wystąpiło z projektem opodatkowania wszyst-

kich psów w kraju według wzoru, przyjętego w Warszawie. W skutek tego polecono gubernatorom, zwrócić szczególniejszą uwagę straży ziemskiej na przepisy, wzbraniające puszczania psów samopas na pola.

W kierunku polepszenia doli koni i bydła również rozwinięto energiczną działalność, czego dowodem obowiązkowe zabieranie paszy dla przewożonych kolejami koni, wyjednanie gruntownej naprawy drogi podjazdowej przy stacji towarowej kolei nadwiślańskiej i t. d., wreszcie rozciągnięto nadzór nad prawidłowym kuciem koni.

W całym kraju członkowie Towarzystwa i organa policyjne pociągnęły do odpowiedzialności w ciągu roku sprawozdawczego 449 osób oskarżonych o dręczenie zwierząt.

Na dowód pożytecznej działalności instytucji można to jeszcze przytoczyć, że z wielu miast jak: Kamieńca podolskiego, Tyflisu, Charkowa, Saratowa i t. p., zwracano się do zarządu Towarzystwa z prośbą o nadesłanie rozmaitych uwag i wskazówek, dotyczących łapania psów, zabijania bydła i t. d.

Dzięki otrzymywanym wydawnictwom innych Towarzystw zagranicznych biblioteka znakomicie się powiększyła, a dopomagał Towarzystwu nader skutecznie organ instytucji *Przyjaciół zwierząt*, z każdym rokiem znajdujący szersze koło czytelników, co się zawdzięcza starannej redakcji p. Juliana Heppena.

W sprawie szczepienia wścieklizny postanowiono zwrócić się do Pasteura, a zarazem urządzić w tutejszej szkole weterynaryjnej stację doświadczalną, w którejby dokonywane były próby podobnego szczepienia.

Wybory na wychodzących członków zarządu zakończyły wczorajsze zebranie; po obliczeniu głosów obecny zarząd tak się ukonstytuował: prezes (z urzędu) baron Bruining, wiceprezes I. Rawicz, członkowie pp.: Julian Heppen, Władysław Kępiński, Wiktor Schreyer, Robert Stiebel, Stanisław Sulowski, Seweryn Niedzielski (32 gł.), Antoni Chodorowski (28 gł.), Józef Skibiński (26 gł.), dr. Burzyński (15 gł.).
Sl.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

= Ministerjum spraw wewnętrznych, jak pisze *Świat*, otrzymało od niektórych ziemstw z gubernii południowych podanie, żądające, aby komitetem zagranicznym, zakupującym grunta i zakładającym nowe wsie i przysiółki, wzbronione było dawanie nazw cudzoziemskich.

= W ministerjum komunikacji utworzoną została komisja do wypracowania nowej, możliwie wyczerpującej, instrukcji, która obowiązywać ma służbę kolejową podczas przejazdu i zatrzymywania się na stacjach pociągów wyjątkowej ważności.

= Wyższa władza wydała decyzję, wyjaśniającą kwestję opłat patentowych od sprzedaży trunków, a mianowicie, iż handle takie, które zajmują na sprzedaż trunków więcej, niż jeden pokój, winny opłacać 2-gą gildję, przytem te pokoje, w których trunki się nie sprzedają, lecz tylko służą za miejsce do wypicia, nie zaliczają się do powyższej kategorii i na cenę patentu nie wpływają.

= Jak wiadomo, zarząd kolei południowo-zachodnich urządził na swojej linii tytułem ułatwienia dla rolników, mieszkających przy kolei, ajentury handlowe, które funkcjonowały prawie na wszystkich stacjach. Ajentury te, jak donoszą pisma niemieckie, zamknęły rok zeszły zyskiem *brutto* rs. 144,763, a że kosztą wszystkie wyniosły rs. 129,923, przeto czysty zysk przedstawia sumę rs. 14,840; całkowity obrót zbożem wyniósł 2,126,877 pudów. W spięchrach Towarzystwa kolei pol.-zach. znajdowało się z końcem roku ubiegłego 2,141,669 pudów zboża niesprzedanego. Wysokość tej cyfry tłumaczy się tem, że wejście do portu odeskiego w ziemie ubiegłej dłużej, niż w latach poprzednich było otwarte i że stosunki wywozowe w końcu r. z. były mniej pomyślne.

= Roboty regulacyjne faszynowe pod Warszawą są bez przerwy szybko prowadzone, czemu niezmiernie sprzyja niski stan wody. Około tysiąca robotników jest tam czynnych pod kierunkiem inżynierów komunikacji: Cwikla i Kwicińskiego, którzy

69)

KARTKI Z ŻYCIA KOBIETY.

POWIEŚĆ

(odznaczona na konkursia „Kurjera Warszawskiego”)

przez

ESTEJE.

(Dalszy ciąg)

— Nie domyślałaś się, że powód taki nie miałby żadnej podstawy? Więcej ci opowiem rzecz całą. Na balu maskowym u ciebie, w sali jadalnej stałam obok margrabiego Paolo Castello. Oprócz nas nikogo tam nie było; Zygmunt i Siegendorf tylko w niszy przy oknie rozmawiali; nie wiem, dlaczego rozmowa ich niepokoiła mnie. Zygmunt widzieć mnie nie mógł, a baron nie byłby mnie poznał pod maską. Nagle mój głos podniósł; trwożliwie spojrzałam na margrabiego. On, widząc moje zakłopotanie, opuścił mnie pod jakimś pozorem, sądząc pewnie, że zalagodzię sprzeczkę. Miałam rzeczywiście ten zamiar, ale równocześnie z niszy usłyszałam wyrazy:

— Książę się zapomina! — a głos męża mego odparł krótko:

— Do pana nie należy przypominać mi, z kim mam do czynienia.

— Jutro świadków moich będzie miał honor przysłać.

— Dobrze, wprzód jednak proszę o odesłanie wprost do mnie bransoletki hrabiny.

— Na to nie mogę się zgodzić, powtarzam, że mnie ją hrabina powierzyła i odemnie ją odbierze. Musiałbym z jej własnych ust przeciwny rozkaz usłyszeć.

— Zarzucasz mi pan kłamstwo?

— Wolno księżciu tak sobie tłumaczyć słowa moje.

Widziałam, że mój mąż rękę podniósł i dotknął nią twarzy Siegendorfa. Nie mogłam zapobiedz zajściu temu, nie chciałam, aby wiedzieli, że byłam świadkiem ich kłótni. Powróciłam więc do sali nie wiedząc, jaki był koniec tej sceny, ale nigdy wyrzucić nie potrafię, co się ze mną działo. Pytałas mnie, co mi jest, czy migrena mi powróciła? Ja machinalnie przyjąłam ten pretekst, aby się czempremdejsz dostać do domu; gdy powóz zaszedł, siadłam nie czekając na Zygmunta i od tej chwili mękę przechodzię nieustanna. Czy pojmisz, jaka trwoża mnie dręczyła, zanim pojedynek się odbył. Nie wiedziałam, czy błagać Zygmunta, aby odstąpił od tego zamiaru, czy do ciebie się udać, abyś swym wpływem przeskodziła temu. Do szaleństwa dochodziłam z rozpacz. A ciągle wracała mi myśl jedna: Na nic się nie zdadzą wszelkie zaklęcia; Zygmunt w twarz uderzył barona, pojedynek odbyć się musi. W nocy oka zamknąć nie mogłam; widziałam ciągle męża mego na marach, a widma tego pozbyć się nie mogłam. Gdy we wtorek wniosiono Zygmunta omdlałego do domu, nie wątpiłam na chwilę, że tylko zwioki jego odnoszą. Odkąd serce znowu w nim bić zaczęło, wymawia twoje imię w gorączce, a ja słuchać muszę zwierzeń jego i cierpieć muszę, bez końca, bez miary! O, Ninol! czemu nas niebo zrobiło siostrami?

Czemu ja ciebie więcej niż siostrę kochałam? Pamiętasz naszą rozmowę, kiedy ci nie pozwoliłam nazywać się aniołem? Pamiętasz, gdy ci mówiłam, że nikt wiedzieć nie może, co się dzieje w duszy człowieka? Ty nie wiesz, że piekło zazdrości nieraz odzywało się we mnie, że walczyć musiałam z pokusami strasznymi, że modlitwa nawet często nie mnie pomagała. Czulałam czasami, że się staje złą kobietą, zdawało mi się, że przebaczyć nie potrafię. Każde widzenie się z tobą kosztowało mnie dużo walki, aby nie okazać, co się we mnie dzieje.

Teraz dopiero, ten tydzień prawie cały, spędzony przy łóżku męża, pozwolił mi dużo rozważać i zastanawiać się spokojniej nad sobą. Modlitwie zawdzięczam, że siły moralne wracają powoli. Zdecydowałam się przyjąć ciebie i wszystko ci powieść, tak najlepiej mi się wydaje. Ty może zbledła tylko jesteś, nie rozumiesz wagi życia i obowiązków; lepiej ci oczy otworzyć.

Staralam się wyrobić w sobie spokój, potrzebny do rozmowy z tobą; pomimo tego uniosłam się może zbyt, ale kobietą tylko jestem a nie aniołem, więc mimowoli powiedziałam może więcej, niż zamierzałam.

W tej chwili jednak chodzi mi najwięcej o twego męża. Wierz mi, on chory jest bardzo. Doktor żąda, że ci jasno prawdy powiedzieć nie chce. Wczoraj z nim mówiłam; podobno kilka krwotoków miał znowu od czasu balu. Pielęgnuj go, Nino, osładź ostatnie chwile jego; zgadzaj się z wolą Boga: może ci się, to ci sił doda.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

